

عنوان مقاله:

ارزیابی روند تغییرات کاربری اراضی حوزه آبخیز طالقان

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی جغرافیدانان جهان اسلام (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهدی قربانی - دانشجوی دکتری مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج

علی اکبر نظری سامانی - استادیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج

حمیدرضا کوهبنانی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته سنجش از دور و GIS دانشگاه تبریز تبریز

فاطمه اکبری - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته سنجش از دور و GIS دانشگاه تبریز تبریز

خلاصه مقاله:

کاربری اراضی به عنوان یکی از مهم ترین ویژگی های بیو فی زیك و اقتصادی- اجتماعی در هر حوزه آبخیز بشمار می آید . بنابراین داشتن اطلاع از نوع استفاده از اراضی و تغییرات آن در طی زمان از مواد مهم در برنامه ریزی است . تحقیق حاضر به منظور تعیین تغییر سطحی آب خیز طالقان و تبیین عوامل موثر در این تغییرات با استفاده از سنجش از دور و GIS انجام گرفته است براین اساس از تصاویر چندزمان سنجه TM سال 1987 و +ETM سال 2000 نقشه های کاربری اراضی تهیه گردید. سپس به همراه سایر لایه های فیزیوگرافی و اطلاعات محیطی وارد GIS شدند تا میزان و نوع تغییرات در حوزه مورد نظر به دست آید . بدین منظور مراحل پیش پردازش تصویر مانند زمین مرجع کردن تصحیحات ارتفاعی و تصحیحات اتمسفری بر روی تصویر انجام گرفت . بعد از این مراحل با استفاده از روشهای بارزسازی و استفاده از ترکیبهای رنگی کاذب مختلف و همچنین داده های مختلفی نظیر GPS و نقشه های توپوگرافی 1:25000 ، 1:50000 نسبت به برداشت نقاط تعلیمی اقدام گردید . سپس با استفاده از روش رایج حداکثر احتمال نسبت به طبقه بندی تصویر اقدام گردید . با توجه به نتایج به دست آمده می توان نتیجه گرفت که گرایش غالب روند تغییرات کاربری اراضی حوزه آبخیز در دوره مذکور منفی بوده است . تخریب برخی کاربریها مانند تخریب باغات بسیار قابل توجه است. کمترین اراضی از نظر تغییرات متعلق به اراضی رها شده می باشد . بر مبنای یافته های این پژوهش هر چه توان تولید و یا ارزش در یک کاربری کاهش یابد تمایل به تغییر به سمت آن کمتر می باشد.

کلمات کلیدی:

تغییرات کاربری اراضی، سنجش از دور GIS، و طالقان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/82898>

